

יחי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

משיחות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א מליובאוויטש

גליון תרלג

ערב שבת קודש פ' דברים, שבת חזון, ה'תשס"ו

יוצא לאור על-ידי

תלמידי ה'קבוצה', 'חיילי בית דוד' - בית משיח 770

במסגרת אגודת חסידי חב"ד באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

ק"ד שנה להולדת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ונ"ו שנה לנשיאותו

יחי אדובנו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש

לכ"ק אדמו"ר שליט"א

מלך המשיח

מהרה יגלה אכיו"ר

לעילוי נשמת

הרה"ח הרה"ת עוסק בצ"צ וכו' ר' שניאור זלמן הלוי
בן הרה"ח התמים ר' יצחק אלחנן הלוי הי"ד

שגלוב

נפטר ביום ב' א"ך תמוז ה'תשס"ו

ת. נ. צ. ב. ה.

ולזכות

זוגתו מרת אסתר שיינדל תחי

לאריכות ימים ושנים טובות עד ביאת

גואל צדק ומתוך בריאות הנכונה

*

נדפס ע"י משפחתו שיחיו

Eli Shagalov

B"H

HAIMISHE DRIVER
CAR SERVICE

24 Hour Service
15 Passenger Available

CellPhone: (323) 842-3666
Email: haimishedriver@yahoo.com

3 דבר מלכות

מדוע "מצפון תפתח" / מחוך לקויש חייז' ע' 514

7 זמן הגאולה

מרד הערבים הוא בגליל מפני שעם יתגלה משיח / פרשת השבוע והזמן העוכתי באור הגאולה

11 ניצוצות של משיח

"כל העומד ליתן כותון דמי" / לקט פתומים וקטעים קצרים בעניי גאולה ומשיח

12 המעשה הוא העיקר

לפעול מיד ביאת משיח צדקנו למטה מעשרה טפחים / הוראות למעשה בפועל

14 כתי"ק - פרסום ראשון

המאורעות האחרונים - הכנה לביאת המשיח / צילום מהנהג הרבי על שיחת שי"פ בראשית תשמ"ח

מוקדש לזכות התמימים השלוחים

לישיבת "תומכי תמימים - מלך המשיח" פורט לורדיייל, פלורידה

ולזכות קהילת "מרכז משיח - 770"

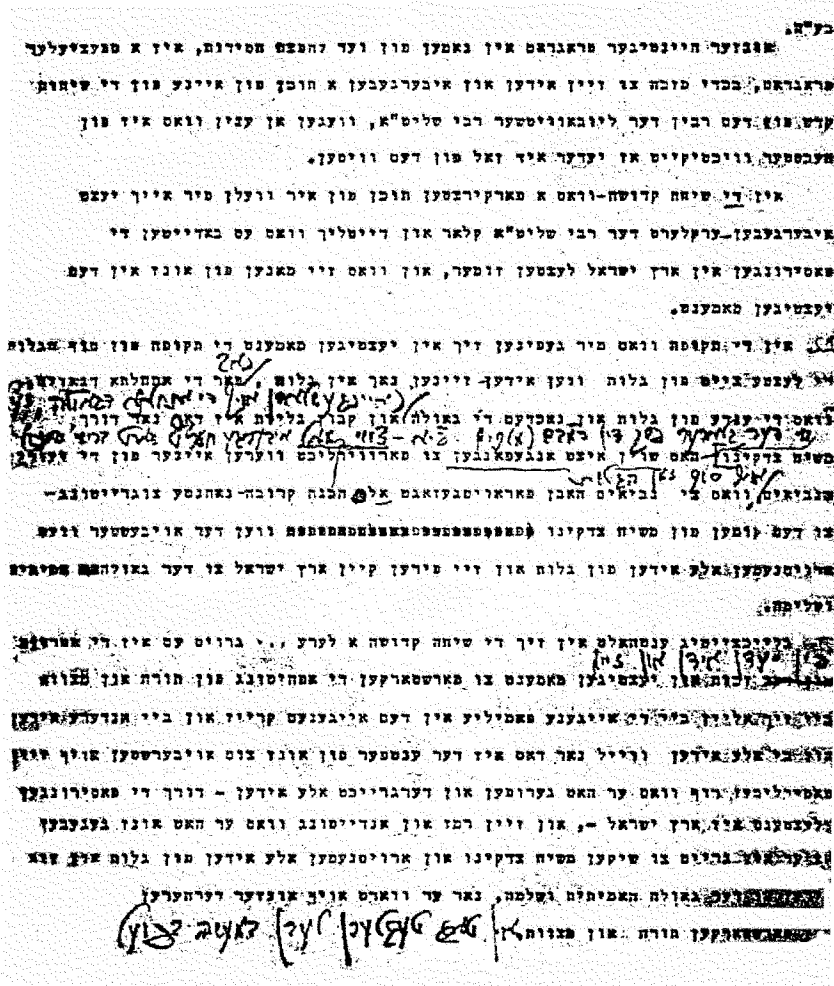
ולזכות רב הקהילה הרה"ח מרדכי ומשפ' שיי ענתי

יחי המלך

סניף ארה"ב: 383 Kingston Ave. #38, Brooklyn, NY 11213 • טל': 917-403-5641

סניף ארץ הקודש: ת.ד. 966 קרית שמואל, מיקוד: 26109 • טל': 8715-770 (04)

דואר אלקטרוני: yechy@neto.bezeqint.net • אינטרנט: www.moshiach.net/blind

און מצוות ביי זק אליין ביי די אייגענע פאמיליע אין דעם אייגענעם קרייז און ביי אנדערע אידען און ביי אלע אידען, ווייל נאר דאס איז דער ענטפער פון אונז צום אויבערשטען אויף זיין מאטערליכען רוף וואס ער האט גערופען און דערגרייכט אלע אידען - דורך די פאסירונגען לעצטענס אין ארץ ישראל - און זיין רמז און אנדײטונג וואס ער האט אונז געגעבען אז ער איז גרייט צו שיקען משיח צדקינו און ארויסנעמען אלע אידען פון גלות און זיי נעמען צו דער גאולה האמיתית ושלמה, נאר ער ווארט אויף אונזער דערהערען זיין רוף צו פארשטארקען תורה און מצוות אין טאג טעגלעכן לעבן במעשה בפועל.

המאורעות האחרונים - הכנה לביאת המשיח

בקשר עם המאורעות האחרונים באה"ק, הננו מביאים בזאת צילום נדיר ומיוחד (מוקטן) מהגהת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א על קטע מדבריו בהתוועדות ש"פ בראשית (התוועדות הב' - המשך לשמח"ת) ה'תשכ"ח, כפי שפורסמו בימים שלאחר-מכן ע"י הועד להפצת חסידות על גלי הרדיו להעיר שדברים אלו נאמרו לאחר (ובקשר עם) הנצחונות הנסיים שהיו בחסדי השם במלחמת ששת הימים וההתעוררות הגדולה שבאה בעקבותם השיחה נדפסה בירחון "די אידישע היים" - כסלו תשכ"ח (כנראה לאחר הגהה נוספת של הרבי). ההנחה נדפסה בשיחות קודש תשכ"ח ח"א ע' 130 ואילך

להלן פענוח הצילום שלפנינו (הכתי"ק בא בהדגשה):

אונזער היינטיגער פראגראם אין נאמען פון ועד להפצת חסידות, איז א ספעציעלער פראגראם, בכדי מזכה צו זיין אידען און איבערגעבען א תוכן פון איינע פון די שיחות קדש פון דעם רבין דער ליובאוויטשער רבי שליט"א, וועגען אן ענין וואס איז פון העכסטער וויכטיקייט אז יעדער איד זאל פון דעם וויסען.

איז די שיחה קדושה - וואס א פארקירצטען תוכן פון איר וועלן מיר אייך יעצט איבערגעבען - ערקלערט דער רבי שליט"א קלאר און דייטליך וואס עס באדייטען די פאסירונגען אין ארץ ישראל לעצטען זומער, און וואס זיי מאנען פון אונז אין דעם יעצטיגען מאמענט.

אז אין די תקופה וואס מיר געפינען זיך אין יעצטיגען מאמענט די תקופה פון סוף הגלות די לעצטע צייט פון גלות ווען אידען זיינען נאך אין גלות, נאך פאר די אתחלתא דגאולה [וואס די ענדע פון גלות און נאכדעם די גאולה (איינגעשלאסן אויף די אתחלתא דגאולה) און קבוץ גליות איז דאס נאר דורך משיח צדקינו] ווי דער קלארער פסק דין רמב"ם (מלכים פי"א - צוויי מאל איבער געזר'ט דארט בריש"י) - האט שוין איצט אנגעפאנגען צו פארווירקליכט ווערען איינער פון די יעודי הנביאים אויף סוף זמן הגלות, וואס די נביאים האבן פאראויסגעזאגט אלס הכנה קרובה - נאהנטע צוגרייטונג - צו דעם קומען פון משיח צדקינו ווען דער אויבערשטער וועט ארויסנעמען אלע אידען פון גלות און זיי פירען קיין ארץ ישראל צו דער גאולה אמיתית ושלמה.

גלייכצייטיג ענטהאלט אין זיך די שיחה קדושה א לערע ווי גרויס עס איז די אחריות פון יעדען אידן און זיין זכות און יעצטיגען מאמענט צו פארשטארקען די אפהיטונג פון תורה

מדוע "מצפון תפתח"

משיח קשור עם "צפון" דוקא מאחר ושלמות הבירור של "צפון" תהי' בכיאת משיח צדקנו ● אחת הערים הנמצאות ב"צפון" של א"י היא צפת שלה שייכות מיוחדת לביאת מלך המשיח כי התגלות מלכא משיחא תהי' ב"ארעא דגליל" ● ע"י חיזוק ו"החייאת" לימוד התורה בכלל ובפרט בלימוד פנימיות ("צפון") התורה - החל מ"צפת" ומשם יתפשט הדבר בכל הגליל והצפון של ארץ ישראל ועד בכל א"י ומשם "תתפשט בכל הארצות" - יבטל הדבר את כל הענינים דהיפך הטוב שעלולים להיות ח"ו "מצפון תפתח" ● משיחות פורים ה'תשל"ח וש"כ שמיני ה'תשמ"א (לקו"ש חי"ז ע' 514) - מונה תרגום מאידית

א. [.] בשייכות ל"צפון" מוצאים אנו דבר והיפוכו:

מצד אחד אומרים חז"ל¹ שהעולם נברא באופן כזה ש"רוח צפונית אינה מסובבת" - הצפון נשאר פתוח ולא מכוסה, ולכן מגיעים משם ענינים בלתי רצויים, כמש"נ² "מצפון תפתח גו";

לאידך גיסא נאמר במדרש³ (על הפסוק⁴ "פנו לכם צפונה") - "אין צפונה אלא תורה"; ויתירה מכך - "צפונה" קשור לביאת "מלך

(* מובאת בקשר עם המאורעות האחרונות בצפון ארץ הקודש, ובפרט בעיה"ק צפת. וראה בשיחה שהובאה בתחילת מדור הבא "זמן הגאולה". המו"ל.

1) ב"ב כה, ריש ע"ב. פרקי דר"א פ"ג. ועוד.

2) ירמ"א, יד.

3) דברים רבה פ"א, יט. וקד"ק שחיתן בצפון דוקא (ראה אוה"ת ויקרא עה"פ (א, יא) ע' ד' ואילך. וראה ג"כ תו"א וישב כט, רע"ג ובאוה"ת שם. להתהלים עד, ט (ע' רסא)).

4) דברים ב, ג.

המשיח⁵, "ויקיים מה⁶ רב טובך אשר צפנת⁷ גו"³.

וי"ל הביאור בזה:

ענין התורה הוא (כמחז"ל⁸) - "בראתי יצר הרע ובראתי לו תורה תבלין"; שהדיוק בזה הוא - "תבלין"⁹: ענינו של "תבלין" הוא, שהוא עושה טוב וטעים את המאכל אליו מכניסים את ה"תבלין".

ועד"ז בעניננו: שלימות ענין התורה הוא

5) דב"ר שם. ובדב"ר הוצאת ליבערמאן (אות כא): המלך המשיח עתיד לבוא מצפון שנאמר (ישעי' מא, כה) העירוני ממצפון ויאת. וראה לקמן סעיף ג' בסופו.

6) תהלים לא, כ.

7) בדב"ר לפנינו לא הובא "אשר צפנת". אבל ברד"ל הוא כבפנים. וכ"ה ביל"ש דברים עה"פ (ושם אינו פירוש שני, כ"א המשך ל"אין צפונה אלא תורה").

8) קידושין ל, ב. ושי"ג.

9) ראה גם בארוכה קונטרס ענינה של תורת החסידות פרק יט ואילך.

כשבאמצעות התורה (לא רק מבטלים¹⁰ את היצה"ר, אלא אדרבה) "מתבלים" וממתיקים את היצה"ר, שאף הוא יתהפך לטוב, כמחז"ל¹¹ "בכל לבבך - בשני יצריך". וע"ד מעלת שלימות התשובה, ש"זדונות נעשות לו כזכויות"¹²,

אזי מתווסף "יתרון האור מן החושך"¹³ ו"יתרון לחכמה מן הסכלות"¹³, וכמעלת בעלי תשובה על צדיקים, ד"מקום שבעלי תשובה עומדין צדיקים גמורים אינם עומדין (יכולין לעמוד בו)¹⁴. וזהו גם הפירוש השני ב"צפון" - מלשון "אשר צפנת"¹⁶ - שזהו "יתרון האור" שבא "מן החושך" דוקא.

ולכן משיח קשור עם "צפון" דוקא, מאחר ושלימות הבירור של "צפון" תהי' בביאת משיח צדקנו, כאשר יקויים ("ואת רוח הטומאה אעביר מן הארץ"¹⁵, ויתירה מכך) - "ולילה כיום יאיר"¹⁶, שה"צפון" עצמו¹⁷ יאיר.

ב. על ארץ ישראל נאמר¹⁸ "לא תחסר כל בה" (והיא - עיקר כל העולם כולו¹⁹, עד שמתמצית א"י שותה כל הארצות²⁰),

בא"י ישנו מעין (ודוגמא) מכל העניינים הנמצאים בכל העולם כולו. ועד"ז בענייננו, שני

10) ראה קידושין שם (וש"נ): נימוח כו' מתפוצץ כו'.

11) ברכות נד, א במשנה.

12) יומא פו, ב.

13) קהלת ב, יג.

14) ברכות לו, ב. הגירסא אין יכולין הובאה בדק"ס (מכת"י בגליון), וכן הוא ברמב"ם הל' תשובה פ"ז ה"ד וראה לקו"ש ח"ט (ע' 240 הערה 29) ביאור דיוק הגירסא (שהעתיקה הרמב"ם) "אין יכולין לעמוד".

15) זכרי' יג, ב.

16) תהלים קלט, יב.

17) וכמש"נ (ישע"ל מג, ז) "אומר לצפון תני" - ראה בארוכה לקו"ש ח"ד ע' 1065 ואילך.

18) עקב ה, ט. יומא פא, ב.

19) ראה תענית ז, רע"א.

20) תענית שם.

הקצוות הנ"ל בענין ה"צפון"

- "רוח צפונית אינה מסובבת" ו"תפתח" להיפך הטוב; ולאידך, עי"ז ש"פנו לכם צפונה", שזה מוסב על תורה (כנ"ל), אזי מהפכים את הענין בלתי רצוי שב"צפון", ובמילא נעשה זה ענין של "יתרון האור" -

הם ישנם גם בצפונה של ארץ ישראל: אע"פ שישנם מקומות בא"י (כמו ירושלים וכיו"ב) בהם קל יותר לפעול (בכמה ענייני טוב וקדושה) מאשר ב"צפון" של א"י - אך עי"ז שפועלים בצפון והופכים אותו לטוב גם בעניינים מסויימים אלו, ה"ז באופן נעלה יותר מאשר בכל א"י, ביתר שאת ויתר עז, "כיתרון לחכמה מן הסכלות כיתרון האור מן החושך".

ג. אחת הערים הנמצאות ב"צפון" של א"י היא צפת. וי"ל ששייכותה ל"צפון" מודגש גם בשמה - שתי אותיות (רוב התיבה) מ"צפת" - שהן האותיות הראשונות - הם אותן אותיות כמו ב"צפון".

שלכן יש לומר, שהמעלה הנ"ל בצפונה של א"י מודגשת במיוחד בצפת -

ואכן מצינו כמה מעלות בצפת לגבי שאר ערי א"י בענין התורה (שנקראת "צפון" כנ"ל) [נוסף לזה שצפת היא מ"ד ערי הקודש²¹ שהיו קשורות עם ה"כוללים" וכו'] - שבה היתה התגלות יתירה (יתרון האור והחכמה) של התורה:

בנגלה דתורה - ה"בית יוסף" סיים שם²² (או עכ"פ - בסמיכות לצפת²³) את השולחן ערוך, שממנו תצא הוראה לכל ישראל לכל הדורות;

21) כידוע במכתבי השד"רים דאז (לאחר שנת ת"ק).

22) כלשון הב"י בסיון חיו"ד וסיון האה"ע דשו"ע (דפוס ראשון).

23) (חלק או"ח) - "בכפר ביריא שבגליל העליון" (לשון הב"י בסיום חלק או"ח דפוס ראשון).

בחודש אלול, חודש הרחמים⁸, ועאכו"כ בחודש תשרי, המרובה במועדות⁹.

והולך ומוסיף ואור עד שמיד יפעלו ביאת משיח צדקנו למטה מעשרה טפחים, ואז יוסיפו עוד יותר בכל העניינים, מעלה בקודש עצמו (כנ"ל), למעלה מעלה עד אין סוף, ומתוך שמחה גדולה,

ביחד עם אלה ש"הקיצו ורננו שוכני עפר"¹⁰, ומשה ואהרן עמהם, ואתפשטותא דמשה בכל דרא ודרא¹¹, ובדורנו - נשיא דורנו, כ"ק מו"ח אדמו"ר,

וכולם ביחד נלך מ"בעבר הירדן" לארץ ישראל, ומשיח צדקנו בראש,

וכל זה - תיכף ומיד, ושמחת עולם על ראשם¹².

(משיחת ש"פ דברים, ט' באב (נדחה) ה'תשמ"ח - מונה, תרגום מאידית)

8) ראה שו"ע או"ח ר"ס תקפא. לקו"ת ראה לב, א (10) ישע"י כו, יט. ואילך.
9) ב"י או"ח סתצ"ב. השלמה לשו"ע אדה"ז לר"נ (11) תקו"ז תס"ט.
10) ישע"י לה, יו"ד. נא, יא.
11) מדובראונא סקל"א ס"ח. שו"ע אדה"ז שם ס"ב.

המדור מוקדש לעילוי נשמת

ר' ברוך אשר ב"ד זאב ע"ה שמואלי - נפטר ביום ש"ק פ' בהעלותך, י"ד סיון ה'תשס"ג ומרת גי'שא גני' בת ר' אפרים ע"ה - נפטרה ביום ש"ק פ' ויחי, ט"ז טבת ה'תשס"ד
ת. נ. צ. ב. ה.

יה"ר שתיכף ומיד ממש יקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה

המדור הבא "כת"ק - פרסום ראשון" מוקדש

לעילוי נשמת הרה"ח זלמן לייב ב"ד יעקב יצחק ע"ה עסטולין
נפטר ביום ט"ו אדר א' ה'תשס"ה
ת. נ. צ. ב. ה.

יה"ר שתיכף ומיד ממש יקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם בגאולה האמיתית והשלימה

"רואים בפועל שהנפקת בולים תופסת מקום ופועלת בעולם" (י"א ניסן תשמ"ה)

למידע, מחירים והזמנות

www.bul.770.org.il

גליון בולים, מעטפת יום ראשון, עלון הסבר, דף מזכרת
אה"ק: 03-9600667 ארה"ב: 212-2023275 דוא"ל: bul@770.org.il

לפעול מיד ביאת משיח למטה מעשרה טפחים

ההוראה לפועל מכל זה:

יהודים צריכים לדעת שבודאי כבר בא הזמן שמשיח יבוא, כנ"ל בארוכה, צריך רק שיהי געוגעים למשיח, ובודאי שע"ז יפעלו ויגלו ("ארויסרופן") ביאתו.

וזה שלעת עתה עדיין לא בא – זוהי קושיא, שכל קושיא באה מהעלם והסתר הגלות, ובודאי שמשח בעצמו יתרצה; אבל אסור שזה יחליש יהודי ח"ו, אלא אדרבה – זה צריך לעורר עוד יותר עלי' בהעבודה "בעבר הירדן" – תוספת מרץ וחיות, להוסיף ביתר שאת וביתר עז ב"משפט" (תורה) ו"צדקה", שמביאים הגאולה, "ציון במשפט תפדה ושבי' בצדקה".

ובפרט בעמדתנו בשבת תשעה באב לאחר חצות היום, הזמן דלידת משיח – הרי זה הזמן **בדיק** ש"מזלו גובר"¹, המזל דמשיח² הוא בהתגברות, ובאופן ד(מזל מלשון) "ונוזלים"³, שזה נוזל ונמשך למטה, לכל ישראל (ובפרט לכא"א מהם בניצוץ משיח שבכאו"⁴).

וזה צריך לעורר ולגלות אצל כאו"א התגברות בעבודתו להוסיף ה"מצוה אחת" שהיא תכריע "את עצמו ואת כל העולם כולו לכף זכות וגרם לו ולהם תשועה והצלה"⁵ – הגאולה האמתית והשלמה.

ובפרט ע"י ההוספה בלימוד התורה (משפט) ונתינת הצדקה (שפועלים "ציון במשפט תפדה ושבי' בצדקה") באופן המותר ביום שבת קודש, ועאכו"כ – מחר, עשירי באב (בעניינים המותרים ללמוד ביום זה) – הן בנוגע לעצמו והן בנוגע להשפיע על כל האחרים.

ובכדי להקל על הענין, יש להציע (בתור "מפקחין על צרכי ציבור בשבת"⁶), שאלו שבעשירי באב נוסעים למקומות שונים בכדי לדבר עם יהודים אודות יהדות בכלל ואודות תשעה באב בפרט – יקחו עמם קופת-צדקה שמוזכרה ומעוררת על נתינת הצדקה, וגם "לקחת" עמם דברי תורה (מעניינא דיומא שאפשר להגיד לאחרים בעל-פה, באותיות המתאימות להם, בדרכי נועם ובדרכי שלום, "האמת והשלום אהבו"⁷).

ומהתגברות זו תהי' פעולה נמשכת ומעלין בקודש בהוספה בלימוד התורה ונתינת הצדקה, ובכלל בקיום המצוות בהידור – גם בימים שלאח"ז, במשך חודש מנחם-אב, ועאכו"כ אח"כ

(1) ראה ירושלמי ר"ה פ"ג ה"ח ובקרבן העדה. וראה שיחת כ"ה אדר ושיחת אחש"פ ש. ז.
(2) שישנו בכל דור דור, ולא עוד, אלא שהוא כבר במצב שראוי לגאול תומ"י (מבלי עיכוב חבישת נגע אחד כנגמרא) את ישראל ("הוגה בתורה ועוסק במצוות וכו" – רמב"ם ה' מלכים ספ"א). דמכיון שפס"ד ברור דכשישראל עושין תשובה מיד הן נגאלין – הרי מוכרח, שכבר ישנו (עוד לפני עשיית תשובה)

משיח במצב כזה, שכשישראל עושין תשובה יגאל אותם מיד.
(3) לקו"ת האזינו עא, ב.
(4) מאור עינים ס"פ פינחס.
(5) רמב"ם ה' תשובה פ"ג ה"ד.
(6) ראה שבת קנ, א. טושר"ע אור"ח סש"ו ס"ו. שו"ע אדה"ז שם ס"ב.
(7) זכר' ח, יט. רמב"ם סוף ה' תענית.

ועאכו"כ בפנימיות התורה, שהתחלת הגילוי של חכמת הסוד (שמצ"ע הוא נסתר – "צפון"), חכמת הקבלה, הי' בצפת; שם גילה האריז"ל את תורתו, שמאז "מצוה גלות זאת החכמה"²⁴, ובאופן שהדברים הגיעו לדורותיו אחריו, ע"י תלמידיו: ר' חיים וויטאל, באמצעות "גורי האריז"ל"²⁵ בכלל.

ועד"ז יש לצפת שייכות מיוחדת לביאת מלך המשיח (שקשור עם "צפון" כנ"ל סעיף א) – התגלות מלכא משיחא תהי' ב"ארעא דגליל"²⁶, והרי צפת נמצאת בגליל²⁷.

וכמוכן ג"כ מכך ששם היתה התחלת גילוי פנימיות התורה (כנ"ל) שזוהי הרי ההכנה ל- (ו"טעימה"²⁸ מ)תורתו של משיח, שהיא "סוד טעמי" ומסתר **צפונותי**²⁹ – וי"ל שזהו גם הטעם לכך שהתחלת גילוי המשיח כפשוטו יהי' שם.

ולהעיר ש"צפת" שייכת גם ל- (והיא מלשון) "צפה הצפית"³⁰ – ראי' וראי' למרחוק (באנשים ובעניינים רחוקים), שזה קשור עם הגאולה, כי דוקא אז יקויים וראו כל בשר גו'

(24) ראה אגה"ק סכ"ו (קמב, ב). וראה הקדמת הרח"ו לשער ההקדמות (נעתקה בהוספה לקונטרס עה"ח - קהת תש"ו ושלאח"ז) ובכ"מ.

(25) שכו"כ מהם הובאו ופעמים רבות בס' חסידות (משנת חסידים (וראה פס"ד להצ"צ יו"ד סקט"ז "והמ"ח לא העתיק רק ד' האריז"ל" (אבל בשו"ת שלו האה"ע סקמ"ג (ואפשר הוא מהאריז"ל)), עמק המלך (וראה לקו"ת שה"ש כז, א) ועוד). וכבר שקוט' בזה ממש"כ הרח"ו בסוף הקדמתו לס' ע"ח ובהקדמתו לש' ההקדמות. ואכ"מ.

(26) זח"א קיט, א. ח"ב ז, ב. שם ט, רע"א. שם רכ, א. וראה הערה הבאה.

(27) אבל ראה נצוצי אורות לזח"ב (ז, ב. רכ, א), נצוצי זהר (למקומות בזהר שבהערה הקודמת. וש"ג), רמב"ם ה' סנהדרין (פ"ד הי"ב) וברד"ב שם - דקאי על טביר'.

(28) ראה לקו"ש ח"א ע' 59. חט"ו ע' 282. וש"נ.

(29) פרש"י שה"ש א, ב.

(30) ישע"י כא, ה.

ולא יכנף עוד מוריך גו'³¹ – עד בכללות העבודה³².

ד. מעלות הנ"ל בצפת קשורות גם עם הביאור בדרגת (ומעלת) צפת ע"ד הרמז והסוד, כפי שמובא בספר "טוב הארץ"³³ [מר' נתן שפירא (בעל מחבר הס' מצת שמורים)³⁴] שספריו מובאים בחסידות ומייסדים עליו כמה ביאורים כו']

– ועוד קודם לזה (וי"ל שזהו מקורו של טוב הארץ)³⁵ בספר "חסד לאברהם"³⁶ (שהוא הי' תלמיד הן של הרמ"ק והן של האריז"ל, וספריו מובאים בכ"מ בחסידות):

הוא מביא שם שצפת עם הכולל בגימטריא (במספר קטן) כ"ב – "כנגד כ"ב אותיות התורה, לרמוז שצפת הי' מוכנת ומזומנת להשיג בה סוד עומקה של תורה וסודותיה"³⁷, כי "אין אור זך בכל א"י כמו אור צפת".

וגם ענין הנ"ל (סעיף א) – שמעלת ה"צפון" קשורה בכך שהוא מהפך את הענין בלתי רצוי שב"צפון" – מרומז בצפת:

(31) תניא פל"ו - ראי' מצד המטה ומצד המעלה.
(32) כבקשת משה, משא"כ עתה - "ועתה שמע" (לקו"ת ואתחנן ג, ג).
(33) לז, ב.
(34) כמ"ש בשער ספר טוב הארץ.
(35) בס' טוב הארץ שלפנינו איתא: "מספר כנפי יונה" (להרמ"ע מפאנו). אבל בס' כנפי יונה (גם בחלקו שנדפס לאחרונה) לא מצאתי ע"ע מה שהעתיק בטוב הארץ שם. ואפילו את"ל שנמצא בכת"י ולא נדפסו - הרי כיון שנמצא מפורש בס' חסד לאברהם, שהוא אחד מ"ארבע יסודות" שעליו נבנה הספר טוב הארץ (הקדמת המחבר), למה ישמית החסד לאברהם שהוא א' מיסודי הספר ויכתוב שהוא "מספר כנפי יונה, ואע"פ הדבריו כו"מ"מ העתקתי כו' מעט ממשות".
ולפענ"ד יש כאן טה"ד, והתיבות "מספר כנפי יונה כו" – שייכים לענין שלפניו או לאחריו.
(36) מעין שלישי נהר יג.
(37) כ"ה בחסד לאברהם. ובטוב הארץ ליתא תיבות "סוד", "וסודותיה".

– החל מ"צפת", ומשם יתפשט הדבר בכל הגליל והצפון של ארץ ישראל, ועד בכל א"י, ומשם "תתפשט בכל הארצות"⁴² –
 יבטל הדבר את כל העניינים דהיפך הטוב שעלולים להיות ח"ו "מצפון תפתח",
 ואדרבה – יהי "וּנְהַפֹּךְ הוּא"⁴³, יתהפכו כולם לטוב, בטוב הנראה והנגלה
 וזה יזרז עוד יותר את ביאת מלך המשיח – ד"בהאי חיבורא דילך כו' יפקון בי' מן גלותא ברחמים"⁴⁴ – "ויקיים מה רב טובך אשר צפנת גוי"⁴⁵, במהרה בימינו ממש.

בלקו"ש ח"ז ע' 206 בהערה. חט"ו ע' 42 בהערה. ועוד). הקדמת מקדש מלך לזהר.
 (42) מרז"ל הובא בלקו"ת מסעי (פט, ב) ובכ"מ. וביל"ש ישעי' רמז תקג: עתידה להיות כו'.
 (43) אסתר ט, א.
 (44) זח"ג (רע"מ) קכד, ב. וראה אגה"ק הנ"ל (סכ"ו).
 (45) ראה בהמצוין בהערה 3. וראה אגה"ק סי"ג.

הוא מביא שם (א) ש"צפת רומז לנצח" – שענינו הוא ניצוח המנגד; (ב) צפת (במספר קטן) היא "כמנין (שם) אהי"ה" שקשור עם ספירת הכתר, וזה מרמז – "שמתנהגים עם הדר בו ב"ג מדות (של רחמים גמורים)³⁸ ממדת הכתר, ולפיכך היא אחד מערי מקלט המציל נפשות" – היא "מקלט"³⁹ מעניינים בלתי רצויים⁴⁰.

ה. ויהי רצון, שע"י חיזוק ו"החייאת" לימוד התורה בכלל, ובפרט בלימוד פנימיות ("צפון") התורה, תורת האריז"ל שבדורנו נתגלתה בתורת החסידות, עד לאופן ד"תפרנסון"⁴¹ (ע"י ו) בתורת חסידות חב"ד

(38) תיבות אלו ליתא בחסד לאברהם.
 (39) ולהעיר שצפת הוא עיר מוקפת חומה.
 (40) ולהעיר ממ"ש שם לאח"ז, היתרון ב"כל הדר בצפת" (ובטוב הארץ מוסף - "בזמן הזה בגלות") - "על כל שאר ערי א"י".
 (41) תקו"ז ת"ו בסופו. וראה כסא מלך שם (העתק

"כל העומד לינתן כנתון דמי"

ישנו פתגם מכ"ק מו"ח אדמו"ר (סה"מ קונטרסים ח"א ע' 350), שהנשמות לכתחלה לא הלכו לגלות, אלא רק הגופים – והרי כל אחד מבין, אפילו שוטה גמור, שהעיקר הם עניני הנשמה; והיות שהנשמה איננה בגלות, מובן, שסוכ"ס היא תפעול גם על הגוף – שגם הוא יהי' במצב של גאולה, וכיון ש"כל העומד לינתן כנתון דמי" (ראה ב"ב עו, ב. ועוד), במילא הגוף נמצא כבר עכשיו במצב של גאולה!

(תרגום חפשי משיחת ש"פ דברים, שבת חזון, ת"ב (נדחה). ה"תשל"א - בלתי מוגה)

מחכים שיהודי יצעק עוד צעקה, בקשה, תביעה ותזכורת: "עד מתי!?!..."

כמדובר כו"כ פעמים, שסיימו כבר כל העניינים, וביהמ"ק עומד ומוכן למעלה, ועד"ז בנוגע לכל העניינים – כבר "הכל מוכן לסעודה", ישנם כל העניינים מוכנים כבתיבה סגורה ונתנו התיבה והמפתח לכל יהודי,

הדבר היחיד שאליו מחכים הוא – שיהודי יצעק עוד צעקה, ועוד בקשה ותביעה ועוד תזכורת: "עד מתי!?!..."

ועל ידי זה הוא פועל שמשיח צדקנו נכנס עכשיו לבית הכנסת, ולוקח את כולם בתוך כלל ישראל לארצנו הקדושה, לירושלים עיר הקודש, להר הקודש, לביהמ"ק השלישי, ועוד בשבת חזון זה – זוכים ל"ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים", ועוד והוא העיקר – תיכף ומיד ממש.

(משיחות ש"פ דברים, שבת חזון, ת"ב (נדחה) ה"תנש"א - מוגה, תרגום מאידית)

ואז ייערך ה"סיום" בתשעה באב בנוכחתו של משיח צדקנו

[.] ויה"ר שעד תשעה באב – נזכה כבר לגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, ואז ייערך ה"סיום" בתשעה באב בנוכחתו של משיח צדקנו, ובאופן של שמחה גדולה, ביחד עם סעודה בבשר ויין – "כסעודת שלמה בשעתו", ועוד יותר מזה!

(משיחת ש"פ מטו"מ, מבה"ח מנ"א ה"תשמ"ג - בלתי מוגה)

המדר מוקדש

לע"נ הרה"ג הרה"ח ר' חיים משה יהודה בהר"ר ירמיהו הכהן ולאה ע"ה בלוי

מו"ל כת"י הראשונים, רב בית כנסת ומנהיג רוחני במשך יובל שנים, וזיכה אלפים במצוות תפילין ומזוזה נפטר ג' אייר ה'תשס"ג, לסדר "אמור אל הכהנים"

ולע"נ זוגתו הרבנית חנה ח"י הנה בת ר' מאיר שמדיהו ורחל - נפטרה י"ג כסלו ה'תשמ"ג

המדורים "דבר מלכות" ו"זמן הגאולה" מוקדשים

לעילוי נשמת אורי אהרן יואל בן יוסף ארי לייב ז"ל – נלב"ע ביום ב' טבת ה'תשכ"ב

ולעילוי נשמת פאולין רות בת ר' יצחק ע"ה – נלב"ע ביום ב' דחה"ש, ז' סיון ה'תש"ס

ולעילוי נשמת מרת חשא ב"ר נטע אורי ע"ה ובעלה ר' יוסף ארי לייב ב"ר משה באר ע"ה

ולע"נ ר' מאיר ב"ר צבי ע"ה שנאל

יה"ד שתיכף ומיד ממש יקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה

ולזכות זוגי – תבלחטיא – מרת ח"י רחל בת שפירנצא שנאל

ולזכות כל בני משפחותיהם שיחיו – לברכות עד בלי די

כמדובר פעם בארוכה¹², שבבית המקדש דלעתיד יהיו ב' המעלות – הן המעלה שמשיח יבנהו, והן המעלה ש"יגלה ויבוא משמים".

ג. וזה קשור גם להמדובר לעיל¹³, שכל ענין הגלות הוא "על מנת"¹⁴ שתבוא הגאולה, ובעיקר יש להדגיש זאת בשבת שקודם תשעה באב, כיון שאז ניכרת עוד יותר ירידת הגלות. ונקודה זו היא בהדגשה יתירה בענין דשבת חזון, השבת שלפני תשעה באב, שאז מראים כאן למטה בזמן הגלות "לכאור"א המקדש דלעתיד".

שזה מגלה יותר בבהירות שכל כוונת הירידה בגלות היא – הגאולה וביהמ"ק שיהי' אז, שלכן מראים לכאור"א, למטה בזמן הגלות, ובפרט בשבת שקודם תשעה באב, שאז התכלית דירידת הגלות – את "המקדש דלעתיד".

ומראים לו זאת בכוונה כדי שזה יפעל על המעשה והעבודה בפועל שלו, כנ"ל (ס"ב).

ד. ואע"פ שבעיני בשר לא רואים (עכ"פ – כו"כ אינם רואים) את "המקדש דלעתיד" שמראים לכאור"א בשבת חזון, כפי שידע אינש בנפשי' –

אבל (כהסיפור הידוע¹⁵) האם בגלל שהסוסים הם סוסים – המלאכים אינם מלאכים! – האם בגלל שהנפש הבהמית שלו והעיני בשר שלו (שהנפש הבהמית פועלת עליהם), אינם רואים את "המקדש דלעתיד" שמראים לו – לא רואה זאת ה"יחידה" שלו?! וכיון שהוא מאמין שה"יחידה" שלו רואה זאת, זה פועל אצלו התאמתות בידיעה, כאילו שהוא רואה את-זה בעצמו בעיני בשר¹⁶.

ה. והמעשה הוא העיקר:

כמדובר לעיל, זה מה שמראים בשבת חזון "לכאור"א המקדש דלעתיד" – הוא בכדי שזה יפעל בעבודתו,

ועי"ז שהוא רואה בשבת חזון את ביהמ"ק בנוי, הוא מבין שכל הגלות היא רק "על מנת שיבוא ארי' ויבנה אריאל"¹⁷,

במילא זה פועל עליו שיוסיף עוד בעבודתו כדי להביא לידי גילוי את הכוונה שבגלות – ה"יבוא ארי' ויבנה אריאל".

ובפרט שמראים לו זאת ברגע הראשון שבשבת חזון – כמובן מכך שתיכף לאחר הרגע הראשון של השבת היא נקראת שבת חזון, כפי שרואים בפשטות: כאשר שואלים מישהו מיד ברגע הראשון של השבת: איזו שבת זו, ובמה היא שונה משאר שבתות השנה? – הוא יאמר שזוהי שבת חזון.

ומזה מובן, שגם הנקודה של שבת חזון – שמראים "לכאור"א המקדש דלעתיד" – ישנה כבר ברגע הראשון של שבת זו.

(משיחת ש"פ דברים, שבת חזון, ה'תש"מ – בלתי מוגה)

12) שיחת מוצש"ק מטו"מ תשל"ט – לקו"ש ח"ח 418 ואילך (וראה גם בהערות). ועוד.

13) ס"ח בהשיחה (שיחות קודש תש"מ ח"ג ע' 726). וראה לקו"ש חכ"ט ע' 12 ואילך.

14) ראה הנסמן בהערה 17.

15) ראה הוספה לסה"מ תרפ"ח ע' רא ואילך. ס' השיחות תש"א ע' 130.

16) וראה בארוכה לקו"ש ח"ט ע' 24 ואילך.

17) ל' חז"ל – ילקו"ש ירמי' בתחלת רמז נטר.

מרד הערבים הוא בגליל מפני ששם יתגלה משיח

תרגום חפשי ללשון הקודש - בעריכת מערכת "יחי המלך"

א. היות והקב"ה רוצה להראות כל דבר בגלוי – רואים עכשיו מה ה' בצפון ארץ ישראל, שהערבים התמרדו נגד אנשי הצבא והמשטרה, ויצאו בגלוי נגד היהודים – כפי שכבר נדפס בכל העיתונים, וגם בארץ ישראל – מכיון שכבר לא יכלו להסתיר את זה.

לאחר-מכן מתחילים לדון איך זה קרה שהם עשו מרד, ואומרים על-זה כל מיני אמתלאות שונות, שהכוונה במילא "אמתלא" הוא "אמת – לא" (ועד שמצרפים את זה לתביה אחת), אך באמת זהו דבר פשוט ביותר:

היות שהם רואים שהיהודים אינם עומדים בתוקף, ואינם מניחים ליהודים להתיישב בשטחים שאינם שייכים לאף אחד, ועד שמחזירים שטח ועוד שטח – זה פועל אצלם שלא יפחדו, ולכן הם עושים מרד, שמזה רואים עוד יותר כמה חשוב לעמוד בתוקף – כי דוקא על-ידי עמידה בתוקף, מביאים לידי כך שיפחדו מהיהודים.

וכמדובר כמה פעמים שאף אחד לא מתווכח ואומר ששלום אינו דבר טוב, שלום הוא ודאי דבר טוב – השאלה היא מהי הדרך המביאה לשלום: האם על-ידי שעומדים בתוקף, או על-ידי שמוותרים ללחץ ולעוד לחץ וכו'.

מובן בפשטות שעל-ידי כניעה ללחץ אחד, זה גורר לחץ נוסף, ממילא מוסרים עוד שטח ועוד שטח, ועד שאין כבר מה לתת (היות שהם יתבעו כאלה שטחים שודאי כבר לא יסכימו לתת להם), ואז זו תהי' הדרך שתביא למלחמה, רחמנא-ליצלן!

ב. [. . .] מקום מנוחתו של האריז"ל החי (שביום ה' מנחם-אב הוא יום ההילולא שלו) הוא בעיר הקודש צפת, שהיא נמצאת בגליל, והרי ידוע! שמשיח יתגלה בגליל.

וזהו הטעם הפנימי מדוע המרד של הערבים התרחש דוקא בגליל.

ה' גם מרד בירושלים, אך מצד ה"צנזורה" לא פרסמו זאת אלא לאחר זמן,

[אותם "חכמי חלם" חושבים שעל-ידי מניעת הפרסום לא ידעו על מה שהתרחש וישכחו מזה, אולם רק מהיהודים מעלימים זאת, אבל הערבים הרי יודעים מזה והם מספרים אחד לשני, וזה מעודד אותם להמשיך במעשיהם],

אך עיקר המרד ה' בגליל.

והרי ענינו של האריז"ל קשור במיוחד עם הפצת פנימיות התורה, וכמבואר בשער ההקדמות להרב חיים ויטל (שנדפס בכמה מקומות, גם בקונטרס עץ החיים²) שצריך להיות

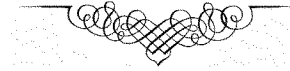
(1) זח"א קיט, א. ועוד. וראה רמב"ם ה' סנהדרין (2) ע' 61 ואילך.

פי"ד הי"ב וברדב"ז שם.

לימוד והפצה של פנימיות התורה, עד לאופן ש"מצוה לגלות זאת החכמה"³, וענין זה נפעל על-ידי חסידות חב"ד⁴.

(תרגום פפשי משיחת ש"פ דברים ה'תשל"ט - בלתי מוגה)

(3) אגה"ק סכ"ו (קמב, ב). (4) ראה תורת שלום ס"ע 112 ואילך.

בנין 770 יעבור עם כל עניניו להר הבית בירושלים!

הנחה: "ועד הנחות התמימים". תרגום: מערכת "יחי המלך"

הגמרא במסכת מגילה אומרת¹: "עתידין בתי כנסיות ובתי מדרשות" – "מקדש מעט"² שבחוץ לארץ – "שיקבעו בארץ ישראל", עד למקום המקדש על הר המורי³.

זאת-אומרת, לא יקחו לארץ ישראל רק את המתפללים בבתי כנסיות ולומדי התורה בבתי מדרשות, ולא רק את התורה ומצות שקיימו שמה וספרי התורה – אלא גם את עצם האבנים, העצים והעפר⁴ של **הבנינים הגשמיים** דבתי כנסיות ובתי מדרשות, יקחו לארץ ישראל למקום המקדש על הר המורי!

כיון שע"ז שיהודים התפללו ולמדו תורה באותם בתי כנסיות ובתי מדרשות במשך זמן הגלות, ובלשון הגמרא⁵ "קורין ומרביצין בהן תורה" – הם המשיכו קדושה גם בבתי עצמם, באבנים, עצים ועפר, והקדושה נשאר בהם באופן קבוע ונצחי לעולמים, עד שמעבירים אותם לארץ ישראל ולירושלים על הר הבית⁶.

שזהו דבר נפלא ("א געוואלדיקע זאך"): אע"פ שנמצאים בגלות, ועוד בגלות בתוך גלות – כי נוסף על הגלות דירידת הנשמה בגוף, נמצאים גם בגלות כפשוטו – אעפ"כ, ע"ז שיהודים מתפללים ולומדים בבתי כנסיות ובתי מדרשות, הם ממשיכים קדושה נצחית בעצם הבנינים הגשמיים, עד שיעבירו את הבנינים לארץ ישראל לירושלים על הר הבית, מעבר מן הקצה אל הקצה – מגלות בתוך גלות עד לתכלית העילוי בקדושה!

[. .] אם הדברים אמורים בנוגע לכל הבתי כנסיות ובתי מדרשות, עאכו"כ שכן הוא בנוגע לבית הכנסת ובית המדרש זה של כ"ק מו"ח אדמו"ר, היכן שעבד את עבודתו בתומ"צ והנהיג את צאן מרעיתו במשך עשר שנים – הרי זה דבר הברור שלא יקחו לארץ ישראל רק את המתפללים ולומדי התורה בביהכ"ס וביהמ"ד זה, ולא רק את התומ"צ וכל הענינים שכ"ק מו"ח אדמו"ר פעל, ולא רק את ספרי התורה וכו' – אלא גם את עצם הבנין של האבנים, עצים ועפר עם ה"עזרת נשים" וכל הענינים שנמצאים שם וכו' – יקחו יחד לארץ ישראל, לירושלים על הר הבית!

(משיחת ש"פ דברים, שבת חזון ה'תשמ"ב - בלתי מוגה)

(1) כט, א. בכ"ז ראה קונטרס בענין "מקדש מעט זה (4) ראה נגיעים פ"ב מ"ב.

בית רבינו שבבבל" (סה"ש תשנ"ב ח"ב ע' 467 ואילך). (5) מגילה שם.

(2) יחזקאל יא, טז. (6) ראה גם לקו"ש ח"ו ע' 168.

(3) ראה חדא"ג שם.

הסוסים אינם רואים את בית המקדש בעיני בשר...

תרגום חפשי ללשון הקודש - בעריכת מערכת "יחי המלך"

א. בענין שבת חזון ישנו דבר נפלא:

מובא בשם ר' לוי יצחק מברדיטשוב¹ [. .] ש"שבת חזון" הוא מלשון מחזה, שבשבת זו מראים "לכאו"א המקדש דלעתיד".

הביאור בזה בפרטיות:

"המקדש דלעתיד" שמראים בשבת חזון, מראים לא רק לישיעי הנביא² או לשאר הנביאים – אלא גם "לכאו"א" מישראל.

בתחילה אכן הראו אותו לנביא³, בכדי שע"ז יפתח את הדרך⁴ – אבל אח"כ ע"י הנביא מראים את בית המקדש "לכאו"א".

ומה מראים "לכאו"א" – לא את ביהמ"ק שמשיח יבנה לעתיד לבוא, יבנה ביהמ"ק במקומו – לשון עתיד [או (בלשון הרמב"ם⁵) "ובנה מקדש במקומו", שגם "ובנה" הוא בלשון עתיד] – אלא⁶ את בית המקדש של הקב"ה שהוא "בנוי ומשוכלל"⁷, "המקדש אד' כוננו ידך"⁸:

למרות שביהמ"ק שיבנה משיח הוא ג"כ דרגא נעלית ביותר – כמובן מכך שמשיח יהי נבחר המין האנושי⁹, בחי' היחידה¹⁰, ואחר-כך יתוספו בו כל העליות ד"הוגה בתורה ועוסק במצוות כדוד אביו", "ויכוף כל ישראל לילך בה ולחזק בדקה", "וילחם מלחמת ה"⁵ – וינצח, אתכפיא ואתהפאכ, ולאחרי כל זה יהי "בנה מקדש במקומו" – א"כ הרי מובן גודל העילוי שיהי בבית המקדש שיבנה משיח

– אעפ"כ מראים "לכאו"א" בשבת חזון לא את ביהמ"ק שיבנה משיח אלא את ביהמ"ק הבנוי של הקב"ה, "מקדש אדני-כוננו ידך", שבית מקדש זה הוא באין ערוך נעלה יותר מבית המקדש שיבנה משיח.

ב. והכוונה בזה שמראים זאת "לכאו"א" כאן למטה, הוא כדי לעורר אותו שיעסוק "בקב שלו"¹¹ בבניית בית המקדש, שאזי ישנם ב' המעלות – הן את ביהמ"ק שבנוי מלמעלה של הקב"ה והן את עבודתו למטה.

ע"ד התיווך בין מאמרי חז"ל האומרים שמשח יבנה את ביהמ"ק לבין מאמרי חז"ל האומרים שביהמ"ק "יגלה ויבוא משמים (בנוי ומשוכלל)" – שלכאורה זו סתירה –

(1) נעתק באוה"ת נ"ך כרך ב' ע' א'צ"ג – בשוה"ג.
 (2) דהרי השבת נק' ע"ש "חזון ישעיהו" – אף שהראו אותו ליחזקאל כהערה הבאה.
 (3) היינו ליחזקאל – ראה יחזקאל סימן א' ואילך.
 (4) ראה סה"מ תרע"ח ע' רפג. תרפ"ח ע' קב.
 (5) ה"ל מלכים ספ"א.
 (6) ראה אוה"ת שם (בהמשל) "עשה לו לבוש שלישי כו". וראה לקו"ש חכ"ט ע' 22 והערה 42. ואף דשם
 מבואר שהוא "בנינא דקוב"ה" – ראה לקמן ס"ב ובהנסמן שם בהערה 9.
 (7) פרש"י ו'תוס' – סוכה מא, סע"א. ובכ"מ.
 (8) בשלח טו, יז.
 (9) ע"ד לשון הרמב"ם בנוגע למשה (פיהמ"ש סנהדרין פ' חלק יסוד השביעי – תרגום קאפח).
 (10) סה"מ תרצ"ט ע' 207 בשם הרמ"ז.
 (11) ראה ב"מ לה, א.